

Az augsburgi allgemeine Zeitunghoz

Már hogy mi itt emberhússal élünk,
Hogy megnyúzzuk az idegent,
Hogy az orrát menten elharapjuk
Az utazónak idebent.
Hogy mérget (sőt paprikát!) keverünk
Vendégünk étele közé,
S mindent, ki sauf-conduit nélkül jár,
Kegyetlenül agyonverünk.
Hogy a külföldön ily hirben álltunk
Azt nagyján neked köszönjük
Oh liebe allgemeine Zeitung!

Hogy a tudatlan nép most kezdi még
Tanulni az ábéabot,
A táblabíró olvasni sem tud,
S csupán daczból járat lapot;
Azt is de német poéták írják,
Ugy fordítják le magyarra,
A magyarból nem telik ki egyéb
Csak kulcsesináló s varga.
Csak kolbászt és tarhonyát gyártunk,
Igy szólsz felőlünk nagy bölcsen
Oh liebe allgemeine Zeitung;

Hogy tulajdonképpen tótok vagyunk,
Hogy ősi eredetünk szláv,
Vagy hát vérszerinti atyafiak
A cigányokkal legalább.
Hogy a mink van, azt mind összeloptuk,
Zenénk cigány, táncunk oláh,
Még a zsinoros dolmányunkat is
Török volt ki kigondolá.
Hogy minden javunktól így megváltunk
Ez a te sűrű érdemed
Oh liebe allgemeine Zeitung!

Hogy hazánk egy nagy sivatag vadon,
Lakói medvék, farkasok;
Uratlan pusztákon a vadlovak
És vadtehenek száma sok.
Kasszelből ide tóduljon eztán
Hát a kivándorlók rajja,
Csak azért is, hogy harczi szellemet
Oltson ezen puha fajba.
Ezekkel ám furcsán nem mi jártunk,
Hanem ők, köszönjék neked
Oh liebe allgemeine Zeitung!

Hogy a paraszt minálunk rabszolga,
Kit a nagy úr bottal fizet,
Hogy boszorkányokat égetünk,
S vámpyrt hiszünk, azt is hiszed.
Hogy ököljog volt nálunk a törvény,
Nagy lárma a törvényhozás.
A gyöngébb hang letorkolása,
Üstöktépés és pofozás,
Ebből állt ősi alkotmányunk:
A világnak ezt hirdeted
Oh liebe allgemeine Zeitung!

Irtál rólunk szép geographiát:
Viznek nevezted a hegyet,
Nagy városból csináltál kis falut,
Megtetted lónak a legyet,
Fedeztél fel köztünk új népeket,
Neked tetsző civilizatiót,
A többi barbar, és még abból is
Eldugtál egy pár milliót.
Egy tollvonásod millió halálunk:
Igaz, hogy tudtunkon kívül:
Oh liebe allgemeine Zeitung!

Végül még azt is bebizonyítád,
Hogy csak vitézek sem valánk.
Ugy néha egy hires verekedő
Akadt, akadt köztünk talán.
De úgy egészben véve nem lehet
Rólunk épen elmondani,
Hogy ősi harcos dicsőségünknek
Hirében volna valami.
Üres dicsekvés a mit kiabáltunk,
Historiád másról tanít,
Oh liebe allgemeine Zeitung!

Egyszer meg aztán dicsérni kezdted,
Ez volt a legfájdalmasabb.
Nevezted minket derék nemzetnek,
Óh a szívünk majd meghasadt.
Miveltek, hősök és jó barátok
Levénk előtted izibe.
S azokhoz, a kik őt így szeretik
Óh a magyarnál nincs hivebb!
Az égre is kérünk: ne fogd pártunk!
A többi ment; ez fáj: – ne tedd,
Oh liebe allgemeine Zeitung!

Weöres Sándor

Magyar tanulság II.

Ne azt a nemzetet csodáld,
mely hadonászva, kiabálva
egy új téboly jelszavát kitalálja
s fejére gyűjti a halált –
ó, azt csodáld nagyon,
mely ki tud maradni a táncból!
mert századunk harsogó tébolyából
nincs más menekvés, mint bölcs
nyugalom.